

ਰਾਜਾਨੇ ਮਲੋਰੇ ਰਾਣੇ

ਰਾਜਾਨੇ ਮਲੋਰੇ ਰਾਣੇ ਰਾਏ ਤਣੋਂ, ਧਰਮ ਜਾਤਾ ਰੇ ਕੋਈ ਦੌੜੋ।
 ਜਾਗੋ ਨੇ ਜੋਧਾ ਰੇ ਤਠ ਖੱਡੇ ਰਹੋ, ਨੀਂਦ ਨਿਗੋੜੀ ਰੇ ਛੋੜੋ ॥

ਛੂਟ ਹੈ ਰੇ ਖਰਗ ਛਤਰਿਆਂ ਸੇ, ਧਰਮ ਜਾਤ ਹਿੰਦੁਆਨ।
 ਸਤ ਨ ਛੋੜੋ ਰੇ ਸਤ ਵਾਦਿਯੋ, ਜੋਰ ਬਢ਼ਾ ਤੁਰਕਾਨ ॥

ਰਾਜ ਕੁਲੀ ਰੇ ਰਖਨ ਰਜਵਟ, ਜੋ ਨ ਆਯਾ ਇਨ ਅਵਸਰ।
 ਧਰਮ ਜਾਤੇ ਜੋ ਨ ਦੌੜਿਆ, ਤਾਏ ਚੁਰ ਕਹਿਏ ਕਿਧੋ ਕਰ ॥

ਹਰਿਦਾਰ ਢਹਾਏ ਰੇ ਤਠਾਏ ਤਪਸੀ ਤੀਰਥ, ਗੈਵਧ ਕੈਧੋ ਵਿਘਨ।
 ਐਥਾ ਜੁਲਮ ਹੁਆ ਜਗ ਮੈਂ ਜਾਹੇਰ, ਪਰ ਕਮਰ ਨ ਬਾਂਧੀ ਰੇ ਕਿਨ ॥

ਬਾਤਨੇ ਸੁਨੀ ਰੇ ਬੂਨ੍ਦੇਲੇ ਛਤਰਸਾਲ ਨੇ, ਆਗੇ ਆਏ ਖੜਾ ਲੇ ਤਰਵਾਰ।
 ਸੇਵਾਨੇ ਲੜ੍ਹੇ ਰੇ ਸਾਰੀ ਸਿਰ ਖੋਚ ਕੇ, ਸਾਂਝੇ ਕਿਯਾ ਸੈਨਿਆਪਤਿ ਸਿਰਦਾਰ ॥

ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਿਸਾਨ ਰੇ ਧੂਮਰਕੇਤੁ ਖ੍ਰਿਯ ਮਾਸ, ਪਰ ਸੁਧ ਨ ਕਰੇ ਅਜੂਂ ਕੋਈ ਝਤ।
 ਬੇਗੇਨੇ ਪਧਾਰੇ ਰੇ ਬੁਧ ਜੀ ਯਾ ਸਮੇ, ਪੁਕਾਰ ਕਹੇ ਮਹਾਮਤ ॥

